

література).

7. Естетично-креативні тексти (лірика, епос і драма).

Узагальнюючи вище вивчений матеріал, можна зазначити, що для розробки підсистеми вправ для взаємопов'язаного формування в майбутніх фахівців з електронної інженерії англomовної компетентності в читанні та говорінні ми відбиратимемо текстовий матеріал за п'ятьма зазначеними типами наступним чином: когнітивні тексти, нормативні тексти, інформативні тексти, апелятивні тексти і дескриптивні тексти [2, с. 23]. Відомо, що кожна людина при застосуванні рідної мови інтуїтивно володіє класифікацією найпоширеніших видів текстів, тобто володіє компетенцією текстової типології, чого не скажеш про іноземну мову. Подібна здатність набувається під час щоденної мовленнєвої діяльності, що забезпечує розуміння і продукування текстів відповідно до комунікативних ситуацій. Доказом цього факту може стати приклад відтворення одного і того самого змісту тексту у різних комунікативних ситуаціях із застосуванням щораз іншого синтаксису і словникового складу власного мовлення.

Література

1. Глушко Х.М. Проблема дефініції поняття тип тексту в сучасній лінгвістиці. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. – 2010. – № 9. – С. 182 – 186.

2. Alfons Brendel; I. Brack-v. Wins; Victoria Schmitz: Textanalysen II. Untersuchung von Texten. 10. bis 13. Jahrgangsstufe, Sekundarstufe II, Kollegstufe. 2. Auflage. München: Manz-Verlag, 1977, 362 S., ISBN 3-7863-0248-0; 10. Auflage, 1982. – 367 S. – С. 23.

3. Rolf Eigenwald, Erika Fischer-Lichte, Reinhard Lüke. Textanalytik. Bayerischer Schulbuch-Verlag, 1978. – 182 S. – С.123.

УДК 378.091.12.011.3 051:005.336.5

Долиняк О.М.

аспірант

Тернопільського національного
економічного університету

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА: ВІТЧИЗНЯНИЙ І ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД В ОРГАНІЗАЦІЇ СИСТЕМИ АДАПТАЦІЇ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Постановка проблеми в загальному вигляді. У сучасному світі майже п'ять мільйонів студентів навчаються за межами своїх країн. Більше половини університетів мають власні програми та стратегії інтернаціоналізації. Про це, а також про досягнення, плани та проблеми українських вишів у роботі з іноземними студентами йшлося на першому Українському форумі міжнародної освіти, який організувало Міністерство освіти і науки України разом з Українським державним центром міжнародної освіти 23 березня 2018 р. Інтернаціоналізація включає: міжнародну мобільність студентів, обмін факультетами, міжнародні зв'язки та партнерські зв'язки, міжнародні

академічні програми та наукові співробітництва. На нашу думку, сьогодні активно розробляються нові підходи і стратегії професійного становлення й розвитку педагога (як основного виконавця завдання) в контексті успішної інтернаціоналізації вищої освіти.

Аналіз досліджень і публікацій. На університетському рівні інтернаціоналізація пропагується як засіб досягнення міжнародних академічних стандартів, посилення міжнародного та міжкультурного взаєморозуміння, створення альтернативних джерел доходу, розвиток міжнародних стратегічних альянсів.

Америка та Канада прискорили темпи інтернаціоналізації вищої освіти як важливого стратегічного пріоритету на національному рівні та рівнях вищих навчальних закладів. Поняття нових підходів і стратегії професійного розвитку сучасного педагога, які працюють з іноземцями, дослідники трактують наступним чином: у міжкультурній адаптації іноземних студентів, яка не є лінійним процесом, завдяки проведенню опитуванню визначено три компоненти, зокрема: «культурологічний шок, навчання в незнайомій культурі, важливість послуг, підтримки кампуса» [1-3]. Враховування різноманітності міжнародних потреб та інтересів студентів можуть сприяти зацікавленню у створенні більш інклюзивного навчального середовища. Приклад використання досвіду іноземних студентів, які організували навколо себе студенську спільноту, надав Фангфанг Гао, який був студентом курсу доктора філософії, факультету журналістики в Університеті Флориди. Він створив веб-сайт для іноземних студентів у США [4].

Формулювання мети статті.

Зважаючи на тлумачення дослідником О.В. Вознюк поняття «професійний розвиток педагога» [5], його характеристики і дефініції, пов'язані з ним, метою статті є аналіз сегменту сучасних проблем та визначення нових підходів до організації професійного розвитку педагогічного працівника в галузі інтернаціоналізації вищої школи.

Виклад основного матеріалу. Актуальність визнання проблеми адаптації іноземних студентів – реальний Культурний шок; Етапи культурного шоку; Соціальні бар'єри; Академічні труднощі; Фінансовий тиск.

Міжнародні студенти потребують допомоги для подолання труднощів, які виникають із їхніх культурних та мовних відмінностей, та в результаті підвищення академічної успішності.

Насправді, є актуальним питання, чи університети можуть надати своїм іноземним студентам достатню допомогу та увагу, необхідну для їх адаптації. Найкращий спосіб вирішити це – попросити студентів та викладачів університетів разом взяти на себе відповідальність за розвиток міжкультурного взаєморозуміння та вирішити достатню кількість проблем. Вирішення зазначених проблем і полягає в напрацюванні нових підходів до організації професійного розвитку педагогічного працівника в роботі з іноземними студентами. Вбачаємо позитив в оптимальному поєднанні всіх зазначених підходів щодо вдосконалення інтеграції (Advice to Improve Integration), які значною мірою доповнюють один одного і є частиною того досвіду, який

можна запозичити в таких країнах, як США та Канада.

Пропозиції. Таким чином, ми можемо рекомендувати узагальнити зарубіжний досвід в роботі з іноземними студентами; а саме: визначити посаду педагога – студенського адміністратора з питань роботи з іноземними студентами; при центрах міжнародної співпраці створити волонтерські програми з допомоги в адаптації, соціальні сітки для спілкування іноземців між собою і з можливістю анонімно отримувати допомогу від спеціальних консультантів.

Висновки. Проаналізований міжнародний досвід та підходи до пошуків шляхів професійного розвитку педагогічного працівника в час інтернаціоналізації освіти є спробою відповісти на виклики сучасності в потребі педагога-професіонала міжнародного рівня. Також вбачаємо позитивну тенденцію в поєднанні всіх зазначених підходів, яким притаманні спільні ознаки: до професійного розвитку педагога залучаються його особисті напрацювання і досвід; особистість педагога – націленість на навчання, розвиток; цей процес має міжнародний професійний контекст; завдання педагога забезпечити високу якість та ефективність своєї діяльності, здатність ставити цілі й вирішувати завдання в певних умовах глобальної інтеграції освіти.

Література

1. 1). Dr. Jingzhou L., «Internationalization of Higher Education: Experiences of Intercultural Adaptation of International Students in Canada», надруковано Канада 2016 Antistasis, 6 (2). (Електронний ресурс) Режим доступу : <https://journals.lib.unb.ca/index.php/antistasis/article/viewFile/25433/29471>
2. 2). Dr. Blanca L., Dr. Nuria M., Bondar Y., «Internationalization of Higher Education: theoretical and Empirical Investigation of Its Influence on University Institution Rankings», Monograph Globalization and Internationalization of Higher Education» надруковано Іспанія. – 2011 (Електронний ресурс) Режим доступу : <http://www.raco.cat/index.php/RUSC/article/download/254143/340984>
3. 3). Yefanova D., Woodru G., Kappler B., Johnstone C. «Study of the Educational Impact of International Students in Campus Internationalization at the University of Minnesota». Report by Principal Investigators: надруковано США 2015 (Електронний ресурс): **Ошибка! Недопустимый объект гиперссылки.** IntlStudents.pdf
5. Ph.D. Gao F., «International Students in the U.S.» надруковано США. – 2008 (Електронний ресурс) <http://iml.jou.ufl.edu/projects/Fall08/Gao/index.html>
6. Вознюк О. В. Інтегративний підхід до професійного розвитку особистості педагога в умовах цивілізаційних змін (Електронний ресурс) / О. В. Вознюк, О. А. Дубасенюк // Науковий часопис НПУ – К., 2010. – Вип. 12 (22). – С. 17– 20. – Режим доступу: <http://eprints.zu.edu.ua/8418/1/>.